

af Sagen, og det er den, at vi jo hvert Øjeblik har Lov til at vente en Betænkning fra den Kommission, der paa de Konservatives Initiativ blev nedsat, da vi fik Loven om Aldersrente. Den højtærede Indenrigsminister har altsaa været saa forhippet paa at komme den Kommissions Arbejde i Forkøbet, at han har villet fremsætte sit Agitationsforslag, før Kommissionens Betænkning forelaa. Jeg synes, det havde været ganske rimeligt, at dette høje Ting havde haft Lejlighed til at gøre sig bekendt med de Oplysninger, der er fremkommet for Kommissionen, hvilke Tanker Kommissionen har, og hvilken Ordning den muligvis vil foreslaa. Det er jo ikke utænkeligt, at den havde været i Stand til at løfte den sociale Lovgivning ud af Partipolitikens Malstrøm og føre os ind paa et Grundlag, hvor vi ved rimeligt Tilskud fra Staten kunde sikre en nogenlunde tilfredsstillende Alderdomsforsørgelse.

Saa længe Rigsdagen staar fuldstændig uvidende om de Forslag, der vil komme frem fra Kommissionen, finder jeg det meningsløst at komme frem med et saadant Lovforslag. Thi noget af det første, vi maa kræve af det Udvalg, der bliver nedsat, maa dog være at faa at vide, hvilke Resultater denne Kommission er kommet til, og det første, vi maa gøre, er at sætte os hen og afvente, hvilke Forslag der er fremkommet til Afhjælpning af Manglerne ved den nugældende Aldersrentelov. Trods dens enkelte tekniske Mangler har jeg aldrig lagt Skjul paa, at den havde udmærkede Principper, og i det hele og store mener jeg, at den har virket nogenlunde heldigt.

Overfor visse Mangler, som er fremhævet fra Kommunalbestyrelsernes Side, har man maattet indrømme, at der var visse Mennesker, der var stillet saa vanskeligt, at de muligvis havde Krav paa en Forbedring af deres Kaar, men jeg har opfattet det paa den Maade, at det under Hensyn til den nuværende finansielle Situation maatte blive indenfor de økonomiske Rammer, som nu en Gang var afstukket. Det har man aldeles ikke gjort Forsøg paa ved dette Lovforslag, Forholdet bliver jo i Virkeligheden saa omtrent det samme, man bygger bare en Etage ovenpaa, og ligesom der er rejst en Agitation mod den nugældende Lov og vakt en Misfornøjelse mod den, kan man være overbevist om, at der nok skal findes Mennesker her i Landet, der kan rejse en Agitation mod det Forslag, som nu er fremsat af den højtærede Indenrigs-

minister. Der kan drages Sammenligninger mellem dem, der sidder daarligst i det, og dem, der har de større Indtægter og Formue; og der kan drages Sammenligninger mellem dem, der faar Invaliderente, og dem, der faar Aldersrente. Jeg tvivler ikke paa, at der nok skal være Mennesker, der kan finde paa et Overbudssystem, lige saa vel som Socialdemokratiet og de Radikale kunde hitte paa det før det sidste Valg, og saa staar vi igen overfor, at der paa ny vil være Lejlighed til at komme ud i en Agitation for og imod Aldersrenteloven.

Jeg tror derfor, det havde været mere forsvarligt, om man for det første havde afventet Kommissionsbetænkningen og dernæst havde taget alvorligt og indgaaende Hensyn til den finansielle Situation i vort Land, og endelig, om man i Kraft af den ærværdige Alder, dette Lovforslag har — $1\frac{3}{4}$ Aar, som det sørede Medlem Hr. Holger Larsen talte om —, havde foretaget enkelte tekniske Rettelser i det. Saa kunde Lovforslaget vel ogsaa have faaet Tilslutning i Rigsdagen, men det maatte saa have været paa den Maade, at det blev indenfor Rammen af det, vi nu en Gang har ment det kunde være forsvarligt at ofre paa denne sociale Lov.

Men man har fra Regeringens Side valgt en helt anden Vej, og da man har dette, maa jeg sige til Slut, at mit Parti er villigt til at gaa ind i Arbejdet for at skaffe en tilfredsstillende Løsning af Alderdomsforsørgelsen her i vort Folk. Den Interesse har vi altid haft og lagt for Dagen, og den vil vi blive ved at nære. Men vi maa se, hvilke Tanker der er kommet frem og drøftet i den nedsatte Kommission, og vi maa se, hvordan de økonomiske Vilkaar former sig, hvordan Samfundets Bæreevne kommer til at ligge. Vi maa kræve, at der fra Finansministerens Side tages Hensyn til den Situation, som vi er inde i med Hensyn til vor Valuta, og vi maa se hele Finansministerens Finansplan. Thi vi vil gerne være med til, at det kan blive en virkelig velvillig og grundig Behandling af Aldersrentespørgsmaalet; men derved forstaar vi ikke en letsindig Omgang med de økonomiske Forhold og de økonomiske Spørgsmaal her i Landet.

Jeg tror ikke, at Lovforslaget vil faa en hurtig Gang gennem dette høje Ting, men vi har jo ogsaa faaet saa mange Lovforslag forelagt, at vi vel nok maa være forberedt paa, at adskillige af dem vil komme til at trække længe ud med Hæn-